

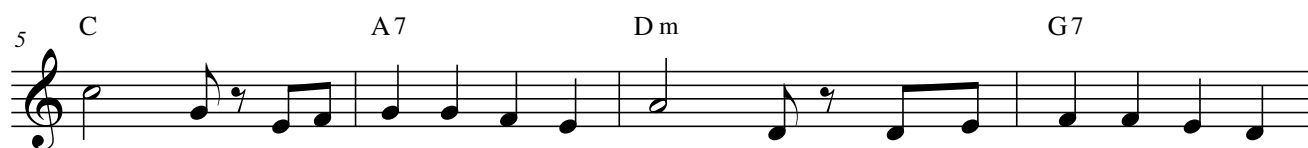
DOROTA

sł. i muz.: Jerzy Dargiel „Henryk”

Żywo, wesoło

Kie-dy dro - gą szła pie - cho - ta, to z uś - mie - chem swym Do -

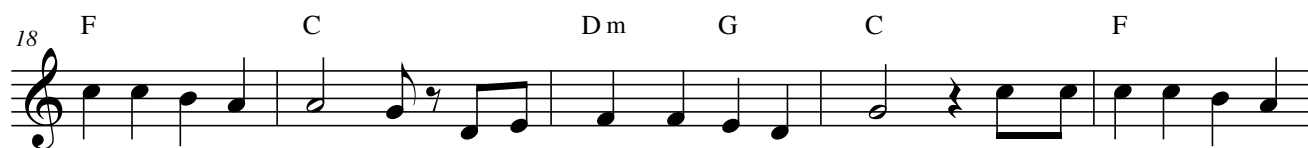
ro - ta o - two - rzy - ła ście - żaj wro - ta, w pierw-szej czwór-ce po - szła

w świat. I jak sto - i gdzieś w żoł - niers - kiej, sta-ro - daw - nej tej pio -

sen - ce, to dziew - czę-ce swo-je ser - ce w A-gry - ko - li da - ła nam. Bo Do-

ro - ta ro - ześ - mia - na ma dla wszyst-kich jas - ny wzrok! Przed Do - ro - tą za - ko -

cha - na wia-ra da - je rów - ny krok! Przed Do - ro - tą, przed Do - ro - tą bacz - ność

i na pra - wo patrz! A gdy ski - nie głów - ką zło - tą, w piek - ło, w ogień za nią skacz!